

24th January 1964]

MR. SPEAKER : The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1964.'

The motion was put and carried, and leave was granted.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(b) Resolutions.

(1) APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO REPORT ON THE
REDUCTION OF PRICE AND PREVENTION OF BLACK-
MARKETING AND ADULTERATION IN ESSENTIAL
ARTICLES—cont.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய தீர்மானத்தின் நோக்கம் ஒரு நிபுணர் குழுவை அரசினர் நிருவி, நம் நாட்டிலே அதிகரித்து வரக்கூடிய தொல்லைகள் இருக்கின்றனவே, உணவுப் பண்டங்களில் கலப்படம், மருந்துகளில் கலப்படம், இந்தக் கலப்படத்தோடு கள்ளமார்க்கெட், விலை உயர்வு இதனால் ஏற்படுகிற அமைதியற்ற தன்மை ஆகியவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளைக் கண்டு ஆராய்ந்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது தான். அதன் காரணமாக நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து அன்று சில கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்ந்து வருகின்றன. அதிகரித்து வருகின்றன என்பதற்கு நான் புதியதாக ஆதாரங்கள் எதுவும் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சர்க்கார் தரப்பில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய அறிக்கைகளில் இருக்கும் ஆதாரங்களைப் போதுமானவையாகும். அவைகள் ரொம்ப நிதானமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆதாரங்கள். சர்க்கார் அறிக்கைகளில் எதையும் மிகைப்படுத்தியிருக்கமாட்டார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் நாட்டில் இத்துறையில் இருக்கும் உயர்வுகளைக் கொஞ்சம் குறைவாகவே, நிதானமாகவே தான் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரங்களில் இருந்தே என்ன தெரிகிறது?

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை—இந்த இடைக்காலத்தில் பரிசீலனை செய்த குழு என்ன சொல்கிறது? திட்டக் கமிஷன் தன் அறிக்கையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது என்ன? 1963-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் இருந்து செப்டம்பர் மாதத்திற்குள்ளாக இந்த ஐந்து மாத காலத்திற்குள் மட்டும் 17.7 சதவிகிதம் உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் மட்டும் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் விலைவாசிகள் உயர்ந்தன. மூன்றாவது திட்ட காலத்திலும் கடந்த இரண்டாண்டுகளில் உயர்ந்திருக்கின்றன. அவற்றை விட்டாலும் கூட, இந்த மூன்றாவது

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [24th January 1964]

திட்ட மூன்றாண்டு நிலையில்—கடந்த ஐந்து மாத காலத்திற்குள் மட்டும் 17.7 சதவிகிதம் உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசி மட்டும் உயர்ந்திருக்கிறது. பொதுவாக எல்லாப் பொருள்களின் விலைகளும் அதிகரித்துக்கொண்டே தான் இருக்கின்றன. அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

It is a matter of continuing concern and further action may become necessary to arrest this trend. இந்தப் பிரச்சினை தொடர்ந்து கவலை அளிக்கக்கூடிய பிரச்சினை யாக இருக்கிறது. அதோடு இதைத் தடுப்பதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை தேவைப்படுகிறது என்று திட்டக் கமிஷன் தன்னுடைய இடைக்கால பரிசீலனையில் ஊர்ஜிதம் செய்திருக்கிறது. இன்னும் அவர்கள் அத்யாவசிய உணவுப் பண்டங்களாகிய அரிசி, பருப்பு வகையரு, எண்ணை, சர்க்கரை ஆகியவற்றின் விலை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் இது விதிவிலக்கு அல்ல. இதே நிலைதான் நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது.

சென்ற செப்டம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகு அக்டோபர் வரையிலும் நம் ராஜ்யப் புள்ளிவிவரங்களும் இருக்கின்றன. டிசெம்பர், ஜனவரி அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கிடைக்காது. இவர்கள் மொத்தமாகப் புள்ளிகள் கொடுக்கிறார்கள். அக்டோபர் மாதத்தில் 489 புள்ளியாக இருந்தது நவம்பர் மாதத்தில் 494 புள்ளியாக அதிகரித்திருக்கிறது என்பது இவர்கள் கணக்கு. ஒரே மாதத்தில் ஐந்து புள்ளி அதிகரித்திருக்கிறது. அதாவது 1 சதவிகிதம். உணவுப் பகுதியை மட்டும் பார்த்தால் செப்டம்பர் 63-இல் 542-ஆக இருந்தது நவம்பர் 63-இல் 560 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இது நம் இலாகா கொடுத்த புள்ளிவிவரங்கள் தான். மார்க்கெட்டில் இருக்கக் கூடிய விலைவாசியை அவர்கள் அப்படியே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நம்புவதற்கு இல்லை. அதுவும் இவர்கள் மொத்தமாக ஐந்து பிரிவுகளில் தான் புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்கிறார்கள். உணவுப் பகுதி, எரிபொருள் விளக்கு போன்ற பகுதி, துணிமணி, வீட்டு வாடகை, இன்னும் இதர எல்லாம் என்று ஐந்து பிரிவுகளில் தான் சேகரிக்கிறார்கள். இந்த ஐந்து பகுதியிலே உணவுக்காக மட்டும் 65 சதவிகிதம் இருக்குமென்று இவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எரிபொருள், விளக்கு வெளிச்சம் முதலியவற்றுக்காக 6 சதவிகிதம் என்று குறித்திருக்கிறார்கள். துணிமணி சம்பந்தமாக 10 சதவிகிதம். வீட்டுவாடகை சம்பந்தமாக 9 சதவிகிதம், இன்னும் மற்ற கல்வி, வைத்திய வசதி போன்ற எல்லாவற்றுக்கும் 10 சதவிகிதம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்று குறிப்பாக எடுத்துக் கொண்டால் 9 சதவிகிதம் வாடகையில் யாரும் வீடு எடுக்க முடியாது. அதோடு கொடுத்த வாடகைக்கும் ரசீது கொடுப்பது இல்லை. 30 ரூபாய் வாடகை பெற்றுக்கொண்டால் 20 ரூபாய்க்குத் தான் ரசீது கொடுப்பார்கள். ஆக இந்த 20 ரூபாய் வாடகை ரசீதை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கணக்கை இவர்கள்

24th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கொடுத்திருக்கக் கூடும். ஆகவே உண்மையான வாழ்க்கையை— வாழ்க்கைச் செலவை எடுத்துப் பிரதிபலிப்பதாகக் கூட இந்த புள்ளிவிவரத்தைக் கொள்ள முடியாது. உண்மையான வாழ்க்கைச் செலவைவிடக் குறைவானதாகவே இது இருக்கும். அப்படி இருக்கிற இந்த அறிக்கையிலேயே உணவுப் பகுதி செலவு மட்டும் ஒரு மாதத்தில் 1 சதவிகிதம் அதிகரித்திருப்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறோம். கடந்த ஐந்து மாத காலத்திலே வாழ்க்கைச் செலவு எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். பொதுவாக மக்களிடத்திலே அதிருப்தி வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய அதிருப்திக்குத் தூபம் போடக்கூடாது என்று நான் சொன்னவுடனே, இவர்கள் மனதில் அதிருப்தி இருக்கலாம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று சொன்னார்கள். எனக்கு என்ன அதிருப்தி இருக்கிறது? அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருப்பது பிடிக்கவில்லையா? அவர்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பது பிடிக்காத அதிருப்தி இருக்கிறதா? நாட்டில் இருக்கக்கூடிய உண்மையான நிலையைத்தான் எடுத்துக் காட்ட முன்வந்தேனேதவிர, ஏதோ நான் சொல்வதில் பொடி இருக்கிறது என்று இல்லாத பொடியைப் போட்டுப் பரக்க வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன் (குறுக்கீடு). இணைப்பு இல்லாமல் சாமான் உருவாவதில்லை. பல கொள்கைகளைச் சேர்த்துத்தான் ஒரு கொள்கை உருவாகிறது. விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்றால் கட்சிப் பிரச்சினைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று இதைத் தீர்க்க முயலவேண்டும். அரசாங்கத்தின் கொள்கையை எதிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக நாங்கள் இந்தத் தகவல்களை சிருஷ்டிக்கவில்லை. திட்டக் கமிஷன் இதைப் பற்றி ரொம்பக் கவலையோடு பரிசீலனை செய்து இருக்கிறது. தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் நடந்த விவாதத்தைக்கூட கணம் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்வார்கள். இதற்கு எப்படிப் பரிகாரம்? தடுப்பு நடவடிக்கை தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப் படவேண்டும் என்று திட்டக் கமிஷன் கூறுகிறது. அந்த நடவடிக்கை எப்படி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதைத்தான் சிந்திக்கவேண்டும்.

விலைவாசி உயர்வதனால் என்ன கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்கள், குமாஸ்தாக்கள், வாத்தியார்கள் இவர்களுடைய கஷ்டம் அதிகரிப்பதாக மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. தேசத்தின் பொருளாதார பலம் காப்பாற்றப்படவேண்டும். உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்துடன்தான் இந்த விஷயங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். விலைவாசி உயர்வினால் நம்முடைய திட்டங்களேகூட பாதிக்கப்படக்கூடும். இப்பொழுதே தொழில்துறையில் அமைதியின்மை வளர்ந்து வருகிறது. தொழிலாளர்களுடைய அமைதியின்மை வளர்ந்து வருகிறது. சம்பள உயர்வு, பஞ்சப்படி, வாடகை அலவன்சு என்று எல்லாத் துறைகளிலும் வேலை செய்பவர்கள் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். சென்னை ஏ கிளாஸ் நகரமாக்கவேண்டும்,

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [24th January 1964]

திருச்சி பி கிளாஸ், மதுரை பி கிளாஸ் என்று அலுவன்சை அதிகப் படுத்திக்கொள்வதற்காக எழுந்த கோரிக்கைகளை நாம் அறிகிறோம். இப்படி பல துறைகளிலும் அமைதியற்ற தன்மையும், அதிருப்தியும் வளர்ந்து வருகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் கட்டுப்பாடற்ற முறையில் விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே போவதுதான்.

கவர்னர் உரையில் நான் கூறியதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னபோது “ராஜாஜி கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டால் என்ன தவறு?” என்பதாகக் கேட்டார்கள். சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த ராஜாஜி அவர்கள் விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பது பற்றி எடுத்துக்கொள்ளத்தக்க என்ன கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றிய கருத்துக்குத்தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சரி, யார் சொன்னால் என்ன? அதை விட்டுவிடுகிறேன். கவர்னர் உரையில் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி கொடுத்திருக்கக்கூடிய விஷயத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்கிறேன். இடைக்கால நடவடிக்கையாக நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறப்பது, கூட்டுறவு மளிகைக் கடைகளைத் திறப்பது என்று சொன்னாலும் இவை தற்காலிக நடவடிக்கைதான் என்பதை கவர்னர் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயப் பண்டங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுதான் சரியான வழியாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

9-30
a.m.

அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது எல்லாக் காலத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய உண்மை. உற்பத்தி பெருகாமல் எந்த நாடும் சுபிட்சமாக இருக்க முடியாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவர்னர் உரையீது நடந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது சொன்ன உண்மையை இதில் சேர்க்காவிட்டாலும் அதை அமூல் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பது அரசாங்கத்திற்கு சாத்தியமா இல்லையா? தனிப்பட்ட வர்களுக்கு சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு இது சாத்தியமா இல்லையா? அரசாங்கத்திற்கு இது சாத்தியமே, அரசாங்கத்தினால் இதை அடக்க முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயம். எப்படி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்பதில் இரண்டு வித அபிப்பிராயத்திற்கு இடமிருக்க முடியாது. இடைத் தரகர்களை சரியானபடி கட்டுப்படுத்தினால், அவர்கள் தலையிடாமல் பார்த்துக் கொண்டால் கட்டாயம் பரிகாரம் ஏற்படும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சித்தாந்தத்தின் பேரில் நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்றல்ல. தனியாரை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற அர்த்தத்தில் நான் இதைச் சொல்லவில்லை. நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் பலன்

24th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமா? இல்லையா? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் விவசாய விளைபொருள்கள் உற்பத்தி போட்ட இலக்குபடி நிறைவேறுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நம் ராஜ்யத்தில் 5 லட்சம் டன் கூடுதலாகவே கிடைக்கும். ஆகவே இலக்கு நிறைவேறி விடும், நம் ராஜ்யத் தேவை போக வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிற நிலை ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். தேசத்தின் நிலையைப் பார்க்கும்போது நாம் அவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடையக் கூடிய நிலையில் இல்லை. தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டத்தின் அறிக்கையில் என்ன கூறியிருக்கிறது? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் உற்பத்தியில் 30 லட்சத்திலிருந்து 50 லட்சம் டன் வரை நாம் போட்ட இலக்குக்கு குறைவாகத்தான் பூர்த்தி அடையும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அகில இந்தியப் பிரச்சனை. 50 லட்சம் டன் வரை நம் இலக்கிற்கு பற்றாக்குறை ஏற்படும், துண்டு விழும் என்று தேசிய அபிவிருத்தி கவுன்சில் அறிக்கை கூறுகிறது. இது ஒரு ராஜ்யச் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை அல்ல, அகில இந்தியப் பிரச்சனை. நம் ராஜ்யத்தில் 5 லட்சம் அதிகப்படியாக விளைச்சல் ஏற்பட்டு விட்டதால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடாது. இந்த அபாயம், இப்பிரச்சனை தொடர்ந்து நீடிக்கும் பிரச்சனையாகவே இருக்கப் போகிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு இப்படி இருக்கப் போகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் தன் அதிகாரத்தை உபயோகித்து தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைத்தான் நாங்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம், இப்பொதும் வற்புறுத்துகிறோம். அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் மொத்த வியாபாரத்தையாவது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரிசி மில்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது இயந்திரங்கள், கட்டடங்கள் முதலியவற்றை விலைக்கு வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னதாக அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டார்கள். மில்காரர்கள் நிலத்தை, மில்லை அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளட்டும். லைசென்ஸ் வேண்டுமானால் கொடுங்கள். கொள்முதல் செய்து வேக வைத்து அறைக்க கூலி கொடுங்கள், அதை எடுத்து நியாயமான விலைக்கு விற்பனை செய்யுங்கள். அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் ஏற்படும். விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை அளிக்க வேண்டும். விவசாயி, தான் உற்பத்தி செய்வதற்கு தக்க விலை கிடைக்கும், நியாயமான விலை கிடைக்கும் என்ற உற்சாகத்தில் விவசாயி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டால்தான் உற்பத்தி பெருக முடியும். அந் நிலை இங்கில்லை. பொது மக்களுக்காவது நியாயமான விலையில் கிடைக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. பொது மக்களும் அதிக விலை கொடுக்க வாங்க வேண்டியிருக்கிறது, விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலைகான் கிடைக்கிறது. அக இரு தரப்பினரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை நிவர்த்தி செய்ய தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். மில்லை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அங்கு என்ன இயந்திரம் இருக்கப்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [24th January 1964]

போகிறது? பஸ் ஸ்டாண்டுகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த பஸ்களை வாங்குவதினால் என்ன பயன்? அரிசி மில் சொந்தக்காரர்கள், டாட்டா, பிரீலா போன்ற பெரிய முதலாளிகள் அல்ல, அவர்கள் மேல் எனக்கு ஆத்திரம் இல்லை. உணவுப் பண்ட வியாபாரம் சமுதாயத்திற்கு விரோதமான முறையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளும், பொது மக்களும் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். நிலக்கடலை, வர்த்தக விவசாயப் பொருள்கள் மார்கட்டிங் ஆக்ட் கீழ் வரக் கூடியது. எல்லாயிடங்களுக்கும் அது விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். திருச்சியில் ஆலங்குடி தாலுகாவிற்கு விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்கள் அதனால் பலன் அடைகிறார்கள் என்று பரிசீலனை செய்யப்டும். மார்கட்டிங் கமிட்டிக்குப் போக முடியவில்லை. ரகசியமாகவே வியாபாரிகளிடம் விற்று வருகிறார்கள். ஏற்கனவே பட்ட கடனுக்கு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மொத்த வியாபாரம் ஒரு சிலரிடம் இருக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு எப்படி நியாய விலை கிடைப்பது சாத்தியம்? தஞ்சை ஜில்லாவில் அறுவடை காலத்தில் விலை குறைகிறது. மற்ற காலங்களில் விலை அதிகரிக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு என்ன லாபம்? மக்களுக்கு அதிக விலையில் உணவு தானியங்கள் விற்கப் படுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் பலன் அடைகிறார்களா? அல்லது இடையில் உள்ளவர்கள் பலன் அடைகிறார்களா? அப்படி விவசாயிகள் பலன் அடைவதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். இடைத் தரக்கர்கள் இருப்பதினால்தான் விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலை கிடைக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை வைத்து கொள் முதல் செய்யலாம். அப்படி அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டால் அதனால் கொடுமை ஏற்படாதா? கஷ்டம் ஏற்படாதா? என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது மட்டும் என்ன? அவர்கள் இப்போது எப்படி இருக்கிறார்கள்? விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருள்களை விற்றுத்தான் ஆக வேண்டும். இப்போது மகிமைப் பணம் பிடிக்கப்படுகிறது, முன் பணத்திற்கு அதிகப்படியான வட்டி எடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுமேதவிர பாதகம் ஏற்படாது. ஆகவே இது குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு உண்மையை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதற்காக நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். இடையில் உள்ளவர்களை ஒழிந்தாக வேண்டும், அவர்களை கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும், எவ்வாறு செய்வது என்பதுதான் ஆலோசனையில் இருக்கிறது, நிதானமாகத் தான் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நிதானமாகவே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்டும். ஆனால் உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இடைத் தரக்கர்களை ஒழிக்க வேண்டும். ஆள்களை அல்ல, அவர்களது உரிமையை அல்ல. அவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டால் அதற்காக இரக்கம் காட்டக்

24th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கூடாது. மது விலக்கு அவசியம் என்று கருதினோம். அதற்காக சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். அதனால் பல கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தப்பட்ட காண்ட்ராக்டர்கள் தொழில் போய் விட்டது. அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த மரமேறிகள் பிழைப்பு போய் விட்டது. இந்த ஒரு காரணத்திற்காக மதுவிலக்கை கைவிட்டு விட்டு கள்ளுக்கடையை திறக்கவேண்டுமென்று யாராவது சொல்கிறோமா? ஒரு சிலருக்கு கஷ்டம் ஏற்படுவதால் அதை விட்டு விடுவதில்லை. உழைக்கும் மக்களுக்கு உணவு போடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். உழைப்பதற்கு, உணவு வேண்டாமா? அதற்காகத்தான் சீர்திருத்தம். 4,000 பேர்கள் சிறிது பாதிக்கப்பட்டால், 3 கோடி மக்கள் வாழ அந்த 4,000 பேர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டும். யாரும் அதற்காக மனத்தாங்கல் கொள்ள முடியாது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதை மனதில் வைத்து தக்க முறையில் பரிசீலனை செய்து துரித நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக இன்னும் காலம் கடத்திக் கொண்டு போனால் மக்களுக்கு அதிருப்திதான் ஏற்படும். அதனால் நிபந்தனையற்ற அஸ்திவாரத்திற்கே ஆட்டம் கண்டு விடும். விவசாய சங்கங்கள்மீதோ அல்லது அவற்றை நடத்துகிறவர்கள் மீதோ அல்லது உழைக்கக்கூடிய மக்களின் தலைவர்கள்மீதோ ஆத்திரப்பட்டு பயன் இல்லை. அவர்களை எப்படி அடக்குவது, எப்படி ஒடுக்குவது, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்று ஆலோசிப்பது பலன் அளிக்காது. உற்பத்தி பெருக வேண்டும். அதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER: How is a committee necessary? The hon. Member may come to that point.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கமிட்டி அவசியம் என்பதுதான். அதற்காகத்தான் இந்தக் காரணங்களை சொல்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சந்தேகத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே சிபுணர்கள் கமிட்டி ஒன்று போட்டு ஆலோசனை செய்து அவர்கள் யோசனையை இங்கு வைத்து விவாதம் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. member seems to be going into all details.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: செய்யவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் இருக்கலாம், அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தை நான் சந்தேகிக்கவில்லை. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான பிரச்சனை இது. இது அவசியம் என்கின்ற மனப்பான்மையை மக்களிடத்தில் தயார் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா? இதில் அமைச்சர்களுக்கு மட்டும்

[மீ. கலியாணசுந்தரம்] [24th January 1964]

மனப்பான்மை இருந்தால் போதாது. ஆகவேதான் இதைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைக்கவேண்டும், அதன் மூலமாக . . . . .

MR. SPEAKER: The point is whether a committee is necessary or not? The hon. member seems to be going into all the details and every aspect of the matter.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அதன் மூலமாக விலைவாசியை கட்டுப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியும், நாம் எல்லோரும் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களைவிட, சம்பந்தப்பட்ட நிபுணர்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு, விலைவாசிகளை எப்படி கட்டுப்படுத்துவது, எப்படி சமாளிப்பது என்கின்ற நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவேதான் இதை சொல்லுகின்றோம், மக்களிடையிலும் இதற்கான பிரச்சாரத்தை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது, அதற்கும் சில விவரங்களை நாம் தெரிவித்தாக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி தெரிவிக்கின்ற முறையில்தான் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அதே நேரத்தில் இம்மாதிரியான ஒரு கமிட்டி அமைப்பதின் மூலமாக, அதனுடைய சிபாரிசுகளை வைத்துக் கொண்டு, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். கமிட்டி போடுவதனால் மட்டும் விலைவாசி குறைந்து விடும், அல்லது இதிலுள்ள ஆபத்து போய்விடும் என்று சொல்லவில்லை. இதிலுள்ள அபாயத்தை போக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதற்கு இந்தக் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகள் உபயோகப்படும் என்பதினால்தான் இதை நான் வற்புறுத்துகின்றேன். அதற்காக நான் விவரங்களை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இதை அரசாங்கம் அறிவதன் மூலமாகவும் இந்தச்சபை அதைப்பற்றி விவாதிப்பதன் மூலமாகவும் மக்களுக்கு இதைப்பற்றிய ஒரு ஆறுதல் ஏற்படும், வேண்டுமென்றால் இதற்கு விரோதமாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இது வேண்டாம் என்று தோன்றலாம், அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை, ஆனால் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு இது மிகப்பெரிய ஆறுதலாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்துடன்தான் இதைப்பற்றி இங்கு விவாதிக்கிறோமே தவிர எந்தவிதமான விளம்பரத்திற்காகவோ அல்லது வேறு எதற்காகவும் இல்லை என்பதை கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I am not against what the hon. Member is saying. I hope the Government will agree with all good suggestions. But the only point here is whether a committee is necessary.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: வேண்டுமென்றால் நான் சபையினுடைய நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்காக முக்கியமான கருத்துக்களை சொல்லாமல் இருப்பதில்

24th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. பல அங்கத்தினர்களும் இதன் மீது பேசவேண்டியிருக்கிறது, மேலும் பல தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக பேசக்கூடிய எல்லா அங்கத்தினர்களுக்குமே இதில் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். ஆகவே நான் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இரண்டொரு விஷயங்களை மட்டும் கூறிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக (அடல்ட்ரேஷன்) கலப்படத்தைப்பற்றிக்கூற விரும்புகிறேன். இது எவ்வளவு பாதகமானது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இது இப்போது எந்த அளவுக்கு பாவி வருகிறது என்பதை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். சில அதிகாரிகள் கூட, இதில் என்ன ஆபத்து இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு கலப்படம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். சாதத்தோடு சுண்ணாம்பு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னதற்கு இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி ஒருவர் “இதனால் என்ன, கால்ஷியம் தானே சுண்ணாம்பில் இருக்கிறது” என்று சொன்னதாக செய்தி வந்தது. சுண்ணாம்பு கால்ஷியத்திற்கான பலனைக் கொடுக்கிறது என்று அந்த அதிகாரி கூறுகிறார் என்றால் அந்த அதிகாரியை உட்காரவைத்து சாதத்தையும் சுண்ணாம்பையும் கலந்து வைத்துத்தான் கொஞ்சம் சாப்பிடச் சொல்ல வேண்டும் காய்கறி எதுவுமில்லாமல். அதிகாரிகளிடம் இந்த அளவுக்கு கலப்படத்தைப்பற்றி அறிந்து கொள்ளுகின்ற அல்லது அதிலுள்ள அபாயத்தை அறிந்து கொள்வதற்கான உணர்ச்சி அந்த அளவுக்கு மழுங்கிப் போய்விட்டது. கலப்படத்திற்கு எதிரான உணர்ச்சியை மக்களிடத்தில் தட்டி எழுப்ப வேண்டியது மிக அவசியம். ஹோட்டல்களில் அதிகமான சாதத்தை சாப்பிடக்கூடாது, சாதத்தின் மீது வெறுப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கின்ற அளவில், போடுகிறார்கள், சரியாகப் போட்டால் நஷ்டம் வந்து விடும் என்ற எண்ணத்தில் ஹோட்டல்காரர்கள் சுண்ணாம்பு சேர்க்கிறார்கள். இதற்கு வக்காலத்து வாங்கக்கூடிய முறையில் இதைப்பற்றி கண்டுபிடிக்கவேண்டிய அதிகாரியே, ‘இதில் என்ன கால்ஷியம் தானே இருக்கிறது, அதனால் பாதகம் ஒன்றும் இல்லை’ என்று சொல்லுவதானது, இனிமேலும் எல்லா ஹோட்டல்களிலும் சுண்ணாம்பை கலந்து சாதத்தை பரிமாறுங்கள் என்று சர்டிபிகேட் கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. எந்த அளவுக்குக் கலப்படம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக பாலில் தண்ணீர் கலந்தால்கூட, அதற்கு நாம் கடுமையாக தண்டனை கொடுக்கிறோம், பாலில் தண்ணீர் சேர்ப்பதுகூட, உடலுக்கு எந்தவிதமான கெடுதியும் வந்துவிடுவதில்லை. பணத்திற்குத் தான் நஷ்டம், இதனால் இதை செய்யலாம் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இதற்கே நாம் கடுமையான தண்டனை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் நிச்சயமாக உணவுப்பொருட்கள்,

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [24th January 1964]

மருந்துகள் இவற்றோடு கலப்படம் செய்வது என்பது—உயிரே போகக்கூடிய நிலையிலுள்ளது—கொஞ்சமும் அனுமதிக்க முடியாத குற்றம் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். இதற்கு கடுமையான தண்டனை இருக்கவேண்டும். தண்டனை கொடுப்பது என்றால் அதற்குரிய சட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதோடு சட்டத்தை அமலாக்குகின்ற மனப்பான்மை இருக்கவேண்டும், சட்டம் இருந்தும் அதற்குரிய மனப்பான்மை இல்லாவிடா பால் பிரயோசனமில்லை. அதேபோல் மனப்பான்மை இருந்து சட்டம் இல்லாவிட்டாலும் பிரயோசனமில்லை. பொதுவாக நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு இதனால் எத்தனையோ கஷ்டங்கள், நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. வேண்டுமென்றால் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு இது லாபகரமாய் இருக்குமே—நாட்டிலுள்ள மக்கள் மிகவும் வெறுக்கிறார்கள். நான் ஆசுபத்திரியில் இருந்த சமயத்தில் மருந்துகளின் தரங்கள் மிகவும் குறைந்துவிட்டன. அதே நேரத்தில் விலையும் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. எந்த மருந்தையும் நம்பி வாங்கி உபயோகிக்க முடிவதில்லை என்று அங்குள்ள அதிகாரிகளே சொல்லுகிறார்கள். மக்களுக்கு அவசியமான மருந்துகள், உணவுப் பண்டங்கள் இவைகள் எல்லாம் தரக்குறைவாக இருக்குமானால், எப்படி மக்கள் வளர்ச்சி அடைய முடியும். எப்படி நாடு வளர்ச்சி அடைய முடியும். எப்படி தேசத்தினுடைய பலன்களை எல்லாம் மக்கள் பெற முடியும். நாம் தேசத்தைப் பலப்படுத்தவேண்டும், நமது சக்தியை பலப்படுத்தவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம், அதற்கான தார்மீகப்பலத்தை எப்படி மக்கள் பெறுவார்கள், மக்கள் உழைக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் தாங்கள் உழைக்கின்ற உழைப்பின் பலன் தங்களுக்கு வரும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திவிடுவதாலோ, அல்லது பஞ்சப்படியை உயர்த்திவிடுவதாலோ, மக்களுடைய கஷ்டங்கள் தீர்ந்துவிடும் என்று நான் சொல்லவில்லை. வெறும் நோட்டை மட்டும் அச்சடித்துக் கொடுத்துவிட்டால் போதும் என்றும் நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் விலைவாசி ஒரேநிலையில் இருக்கவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகளில் எந்த அரசாங்கமும் ஈடுபடவேண்டும். விலைவாசியை தரப்படுத்தி மக்களுடைய ஆரோக்கியத்தை எப்படி பாதுகாப்பது என்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதற்காக செலவு செய்வதை ஒரு செலவாக எண்ணக்கூடாது, வைத்தியச் செலவுக்காக, நாம் வசதிகளை பெருக்கிக்கொள்ள தவறுவதில்லை. பொதுவாக ஜனங்களுடைய சுகாதாரத்தை பாதுகாப்பதற்காக எந்த செலவையும் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். கனம் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தவறிப் போய் ஓர் நல்ல யோசனையைச் சொன்னார்கள் . . .

கனம் சபாநாயகர் : அப்படிச் சொல்வது கனம் அங்கத்தினரை குறை சொல்வதாக அமையாதா?

24th January 1964]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தவறிப்போய் சொன்னார்கள் என்று சொன்னது, அவர் அபூர்வமாக ஒரு யோசனையை சொன்னார்கள் என்ற முறையில் தான் சொல்லுகிறேன் . . .

கனம் சபாநாயகர் : அப்படி வேண்டுமென்றால் சொல்லலாம். அவர் மீது கெட்ட எண்ணம் வரும்படியாக சொல்லக்கூடாது . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அவர் மீது எனக்கு எந்தவிதமான கெட்ட எண்ணமும் கிடையாது . . .

கனம் சபாநாயகர் : கெட்ட எண்ணம் இல்லையென்றாலும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது அவ்விதம் தோன்றுகிறது. அதனால் தான் அவ்விதம் சொல்லவேண்டாம் என்று சொன்னேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மக்களுடைய சுகாதாரத்தை பாதுகாக்கின்ற வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு 'சப்ஸிடி' கொடுத்தால் என்ன என்று கேட்டார்கள். தொடர்ந்து சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருந்தால் அதைப் பற்றி இன்னும் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் 'சப்ஸிடி' எல்லாவற்றிற்கும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால், அது எங்கே கொண்டுபோய் நிற்கும் என்று சொல்ல முடியாது என்று சொன்னார்கள். அது சரியல்ல, தேசத்தின் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு செலவு ஏற்படுகிறது என்றால், அது அவசியமான செலவுதான், ஆகஸ்பத்திரி கட்டிடம் கட்டவேண்டுமென்றாலோ, அல்லது குடிதண்ணீர் வசதி, சாக்கடை வசதி இவைகள் எல்லாம் எவ்வளவு முக்கியமோ அதே போன்று தான் மக்களுடைய ஆரோக்கியத்தை பாதுகாக்கின்ற முறையில் செலவு செய்வது எல்லாம் அவசியமான செலவுகள்தான். நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், கொசுவின் தொந்தரவு அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது, சபாநாயகர் அவர்களுக்கோ, அல்லது அமைச்சர்களுக்கோ இந்த தொந்தரவு இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியவில்லை. ஆனால் சட்டசபை ஹாஸ்டலில் அங்கத்தினர்கள் இருந்து தங்களுடைய வேலைகளைக் கூட கவனிக்க முடியாத அளவுக்கு அவ்வளவு கொசு தொந்தரவு இருக்கிறது. கொசுவுக்கு கொடுக்கின்ற ரத்தத்திற்காவது நாம் அதிகமாக ரத்தத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது . . .

கனம் சபாநாயகர் : சபாநாயகரையும் கொசு மதிப்பதில்லை . . .
(சிரிப்பு)

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த சபையில் இருந்தால் கொசுவின் மீது குற்றம் சுமத்தலாம், சபைக்கு வெளியேயிருப்பதால் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. ஆகவே மக்களுக்கு நல்ல ஆரோக்கியத்தை கொடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதற்காகின்ற செலவு தவிர்க்க முடியாத செலவுதான். ஆகவே

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [24th January 1964]

சப்ஸிடி முறையில் கொடுத்தால் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுமே என்று எண்ணவேண்டாம். வெறும் லாப நஷ்ட நோக்கத்துடன் பாராமல் இதை செய்யவேண்டும். நஷ்டம் வந்துவிட்டால் பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுந்துவிடுமே அதற்கு என்ன செய்வது என்று அமைச்சர்கள் யோசிப்பார்கள். அவ்விதம் யோசிக்க வேண்டிய தேவையில்லை. பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டோம், அதுவும் தனியார் கையில் ஒரு பகுதியும், அரசாங்கத்தின் கையில் ஒரு பகுதியும் இருந்தம்கூட, அரசாங்கத்திற்கு லாபம் தான் கிடைக்கிறதே ஒழிய நஷ்டமில்லை. இதில் எந்தவிதமான லாப நஷ்டத்தையும் பார்ப்பதைவிட, தேசிய லாபம் என்ற அளவில், மக்களுக்கு இது ஒரு பெரிய ஆரோகியத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது என்பது, தலை சிறந்த ஒரு லாபமாய் இருக்கும், ஆகவே அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதற்கான தக்க யோசனையும் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இடைக்கால வேலைகளைப்பற்றி நாம் அடுத்தமாதம் இதே சபையில் விவாதிக்கப்போகிறோம், அப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும், அந்த நேரத்தில் இதைப்பற்றி விரிவாக பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். அதே சமயத்தில் நம்முடைய ராஜ்யம் எல்லா துறைகளிலும் முன்னேறியிருக்கிறது, என்கின்ற ஒரு சிறிய காரணத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, நம்முடைய ராஜ்யத்தை திட்டங்களிலிருந்து புறக்கணித்துவிடக் கூடாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேசம் பூராவும் ஒன்று சேர்ந்து எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கை, ஒரு ராஜ்யத்தில் மட்டும் செய்யக்கூடியது அல்ல. எல்லா சட்ட சபைகளிலும் இந்தமாதிரி விவாதம் நடந்து, மத்திய அரசாங்கத்திடம் தீர்ப்பந்தம் கொடுத்து, சரியான திட்டம் போட்டு, நாடு பூராவும் ஒரே மாதிரி விலைவாசி உயர்வு, கலப்படம், கள்ள மார்க்கெட் ஆகிய ஆபத்துகளிலிருந்து சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய நடவடிக்கையாகக் கருதி இதை அரசாங்கம் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

* திரு. இராம அரங்கண்ணல்: தலைவர் அவர்களே, கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தில் இரண்டு பகுதிகளாக ஆக்கி அதை அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். ஒன்று வாழ்வில் இன்றியமையாத பொருள்களின் விலையைக் குறைக்கவும்; இன்னொன்று கலப்படத்தைத் தடுக்கவும் என்கின்ற இரண்டு விஷயங்களைக் குறித்து ஒரே தீர்மானமாக அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வாழ்வதற்குத் தேவையான முக்கிய பொருள்கள் எப்படி நமது மக்களுடைய வாழ்க்கையெல்லாம் பாதித்துக்

24th January 1964]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் நாட்டிலே பெரிய பிரச்சனை யாக உருவாகி வருகிறது என்பதையும் நாம் எல்லோரும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். அப்படி உணர்ந்த காரணத்தினால் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கடந்த ஆண்டிலேயே, இன்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தைப் போல ஒரு யோசனையை இங்கே வெளியிட்டது. விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன, அவைகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்கும், அவைகளை எப்படிக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்று முடிவு எடுப்பதற்கும் சர்வ கட்சிகளைக் கொண்ட ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கடந்த ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே ஒரு கருத்தை வெளியிட்டது. அந்தக் கருத்தினை ஆளும் கட்சியினர் ஏற்க மறுத்த காரணத்தினால்தான், இந்த சாதாரண யோசனையைக்கூட ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஆளும் கட்சியினர் மறுக்கிறார்களே என்று அந்த அதிருப்தியைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த ஆண்டு விலைவாசிப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு அதனுடைய ஒப்பற்ற தலைவர்களும், அதனுடைய உத்தமத் தொண்டர்களும், கிட்டத்தட்ட 5,000, 6,000 பேர்கள் 4 மாதம், 3 மாதம் என்கிற அளவுக்கு சிறைச்சாலைகளில் கிடந்த கொடுமையை நாம் எல்லோரும் நன்றாக அறிவோம். ஒரு சிலர் உயிரையும் இழந்தார்கள் சிறைச்சாலையிலே என்பது நாடு அறிந்த ஒன்று. அதைக் கவனம் ஊட்டுவது போல், தீர்மான உருவத்தில் கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் இன்றைய தினம் கொண்டு வந்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகளை நியமிக்க அவர்கள் கூறுவதுகூட, 'அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க குழு ஒன்றை நியமித்தல்' என்றுதான் கொடுத்திருக்கிறார். அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க குழு ஒன்றை அமைப்பதில் அரசாங்கம் எந்தவித ஆட்சேபனையும் சொல்லாது என்று நான் கருதுகிறேன். அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க ஒரு குழு அமைப்பது என்று சொன்னால், அத்தகைய குழு சர்வ கட்சித் தலைவர்களும் அடங்கியதாகவும், பொருளாதார நிபுணர்கள் அடங்கியதாகவும், நாட்டு நலனில் அக்கறை கொண்ட பெரியவர்கள் அடங்கியதாகவும் உள்ள ஒரு குழுவை நியமித்து அந்தக் குழு 2-3 மாதங்களுக்குள் தன்னுடைய யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்று காலவரையறை நிர்ணயித்து, அவர்கள் அதைப்பற்றி என்னதான் சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்க்கலாம். அவர்கள் சொல்லுகிற யோசனை இந்த மன்றத்திற்கு ஒவ்வாததாக இருந்தால் தள்ளிவிடலாம். எது எதற்கோ குழுக்களை நியமிக்கிறோம். அந்தக் குழுக்கள் அந்தந்த காரியங்களைச் சரிவர செய்யவில்லை என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்திலேகூட எத்தனையோ கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டன. மகலாஜேபிஸ் கமிட்டி, நியோகி கமிட்டி என்று பல கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டன. கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய இரண்டு ஆண்டுகள், மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்று

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [24th January 1964]

கூறப்படுகிறது. அந்தமாதிரி இல்லாமல், எல்லா கட்சிகளையும் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டால், நாட்டு நலனில் அக்கறை கொண்ட சகல தலைவர்களும், நிபுணர்களும் இருப்பதால், அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனைக்கு வழிவகை காண ஏதாவது யோசனை சொல்லலாம். அவர்களால் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு அவர்களுடைய யோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்வதை ஆளும் கட்சியினருக்கும் இந்த மன்றத்தின் விருப்புக்கும் விட்டு விடலாம். இந்த சாதாரண, மிகவும் முக்கியமான இந்தத் தீர்மானத்தை ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று சொல்லி, இது நாம் கவனிக்கவேண்டிய பிரச்சனை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப்பற்றிகூட தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும் நேரத்தில் விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், அப்படிக் குறைத்தால் விவசாயி இன்றைய தினம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற அந்த விலையைக் குறைக்கத்தான் ஏற்படும், அப்படி குறைத்தால் எப்படி விவசாயிகள் உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் அக்கறை காட்டுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. எனது தாழ்மையான யோசனை ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விலையை மூட்டை 19, 20 ரூபாய் என்று சொல்லுவதற்கு பதில் ஒரு விவசாயி 10 மூட்டை கொடுத்தால் 10 மூட்டைக்கு இவ்வளவு உபரித் தொகை கொடுக்கப்படும், 20 மூட்டை அதிகமாகக் கொடுத்தால் இவ்வளவு உபரித் தொகை கொடுக்கப்படும் என்று, முன்புகூட நம் மாநிலத்தில் கூப்பன் ஸிஸ்டம் இருந்ததே அதைப் போல கூப்பன்களை வழங்கி, உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் அதன் மூலமாக சர்க்கார் கஜானாகளில் செலுத்தி பணத்தைப் பெறலாம் என்ற அளவுக்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டை செய்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். அதே நேரத்திலே விலைவாசியையும் குறைக்க வழிவகை செய்யலாம் என்று சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிற வகையில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

வாழ்க்கையின் இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைகள் கவலைக்கு இடம் தருகிற வகையில் ஏறிக்கொண்டு வருகின்றன என்பதை இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் அறிவார்கள். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் ஸ்ரீமதியே விலை வாசிகள் ஏறி வருகின்றன என்று அத்தகைய குறிப்பு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கான காரணங்களும் அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடுகூட ஆண்டுதோறும் வைக்கப்படுகிற நிதிநிலை அறிக்கைகளின் மீதான விவாதத்தின்

24th January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

போதும், கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தின் போதும் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றிய அத்தகைய பிரச்சனை மன்ற உறுப்பினர்களால் எடுத்து வைக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு காரணங்களினால் விலைவாசிகள் உயர்ந்து செல்லுகின்றன என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. வரவும் உயருகிறது. செலவினங்களும் வர வர உயருகின்றது. வருவாய் உயருகிற அத்தகைய அளவைவிட, செலவினங்கள் உயருகிற அத்தகைய அளவு அதிகமாக ஆகும்போது அது அரசாங்கமாக இருந்தாலும், தனி யாருக்கு அத்தகைய நிலைமை ஏற்பட்டாலும், முதல் போடுகிற நிலைமை நாட்டுக்கு ஏற்பட முடியாது. அந்த நிலைமையைச் சீர்படுத்தவேண்டுமென்றால் எந்த எந்தக் காரணங்களால் விலைகள் ஏறுகின்றன என்பதற்கு அடிப்படையாக எது அமைந்திருக்கிறது என்று கண்டறிந்து அதை நீக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்கவும், பதுக்கி வைத்தல், கள்ளச் சந்தையில் ஈடுபடுத்தல், கலப்படம் செய்தல் ஆகிய குற்றங்கள் பெருவாரியாக நடைபெறுகின்றன என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் நாட்டிலே ஆங்காங்கு நடைபெற்று, ஏழை எளிய பாட்டாளி விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தாங்கமுடியாத அளவுக்கு அவைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. இதையெல்லாம் தீர்ப்பது எளிது அல்ல என்று நன்கு உணருகிறோம். இன்றியமையா பண்டங்களைத் திரட்டி மக்களுக்கு வழங்குவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர் செய்யும் குற்றங்கள் காரணமாகத்தான் விலைவாசி உயருகிறது என்று ஒரு காரணம் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாப் பண்டங்களைத் திரட்டி வழங்குகிற பொறுப்பு அப்படிப்பட்ட தனிப்பட்டவர்களிடம் இல்லாமல் அரசாங்கமே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று அந்தக் குற்றங்கள் நடைபெறாமல் திறமையான முறையில் நிர்வகிக்கும் முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முயலவேண்டும். ஆகவே, உற்பத்தி ஆகிற பண்டங்களையும், மற்றவைகளையும் திரட்டி வைத்து மக்கள் தேவைக்கு பரிமாறப்படுவதில் இடையில் இருக்கிறவர்கள் குற்றங்கள் காரணமாக விலைகள் ஏறுகிற அத்தகைய நிலைமையைத் தடுத்தும், அத்தகைய பரிமாறுகிற பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தன்மை அரசாங்கத்திடம் அமைகிறது. தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் விட்டால் அதன் காரணமாக விலைவாசி ஏறுகிறது என்றால் அரசினர் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று, பொருள்களைத் திரட்டி வழங்குகிற முறையில் கள்ள மார்க்கெட் ஏற்படாமல் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பொருள்கள் செல்லுகிறது என்ற அத்தகைய அளவுக்கு திறமையான முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் அரசாங்கத்தால் ஏற்று நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரக்கூடாத ஒன்றோ அல்லது அரசாங்கத்திற்கு தொல்லை தரக்கூடிய ஒன்றோ அல்ல. பல்வேறு நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, நல்லதொரு முடிவு எடுக்க குழு அமைப்பது, அவர்களை ஆராயச் செய்வது, அவர்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[24th January 1964]

10 00
a.m.

களிடமிருந்து அறிக்கை பெறுவது, மன்றத்தில் வைத்து விவாதித்து முடிவு எடுப்பது என்கிற அத்தகைய நடைமுறையை நாம் கண்டிருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானம் ஒரு குழு ஒன்றை அமைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் எடுத்துத் தெரிவிக்கிறது. அந்தக் குழுவில் நாட்டினுடைய, அதுவும் இந்த மாநிலத்தினுடைய நிலைமைக்கு ஏற்ப என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ, அந்த நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம். விலைவாசி நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில், விலைவாசியைக் குறைப்பதன் காரணமாக கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளின் நிலைமை பாதிக்கப்படும், அப்படி பாதிக்கப்படாத வகையில் என்ன நடவடிக்கை கிராமத்தின் நிலைமையைப் பொறுத்து, நகரத்தின் நிலைமையைப் பொறுத்து எடுக்கவேண்டுமோ, அதற்குத் தக்க காரண காரியங்களைக் கண்டுபிடித்து, அதற்கு வழிவகை காணவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இருக்கிற நாட்டு நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லுகிற அளவுக்கு சட்டமன்ற சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் அந்தக் குழுவில் இடம் பெறும் வகையிலும், நிலைமைகளைக் கேட்டறிந்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்தால் தொல்லைகள், குறைபாடுகள் நீங்கும், இந்த விலைவாசி குறைவதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும் என்று கண்டறிந்து ஆலோசனைகள் கூறுவதற்கு நிபுணர்களும், அந்த நிபுணர்கள் கூறுகிற அத்தகைய ஆலோசனைகள் மீது தக்க நடவடிக்கை சாத்தியப்படுகிற நிலைமைகளைச் சொல்லுவதற்கு அதிகாரிகளைக் கொண்டதாகவும் இந்தக் குழு அமையுமானால், மிக பொருத்தமுடைய ஒன்றாக இருக்கும். நிலைமையைச் சொல்லுவதற்கு சட்டமன்ற சர்வகட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும், அவர்கள் சொல்லுகிற நிலைமையை ஆராய்ந்து எந்த வகையிலே விலைவாசியைக் குறைக்கலாம் என்று கண்டறிவதற்கு வல்லவர்களும், அவர்கள் கொடுக்கிற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நடைமுறையிலே நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ள இயலுமா என்று கூற அதிகாரிகளும் அடங்கியதாக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அவர்கள் நிலைமையை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்து, அதை விவாதித்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயலுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. எனவே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதின் மூலம் நல்ல சீர்நிலை பெறுவதற்கு வழி அமைவதாக இருக்கக்கூடும் என்ற முறையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, இதை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்கிற முயற்சியில் ஈடுபட்டு, இதை ஏற்று நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருகிற வகையில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உட்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் ஒரு குழு அமைப்பது பற்றியது. குழு எதைப் பரிசீலனை செய்வது என்பது எல்லாங்கூட இதில் சேர்ந்தி

24th January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வு ஒன்று, கலப்படம் மற்றொன்று, பதுக்கல் மூன்றாவது விஷயம், எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது தீர்மானம். பிரேரேபிக்கப்பட்ட தீர்மானத்தின்படி இதற்கு நிபுணர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். ஆனால், கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் கோரியது எல்லாக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கவேண்டும் என்பது. இரண்டும் சேர்ந்து இருக்க வேண்டும், நிபுணர்களும் இருக்க வேண்டும், கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் இருக்க வேண்டும், எல்லாக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளும் இருக்க வேண்டும், கூட அதிகாரிகளும் இருக்க வேண்டும் என்பது கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறுகிற யோசனை.

விலைவாசி உயர்வுபற்றி யாரும் மறுக்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் கருத்தை கவர்னர் அவர்களே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை இப்பொழுதுதான் தெரிவித்திருக்கிறோம். இப்பொழுதுதான் உணர்ந்து விட்டோம், இப்பொழுதுதான் விழித்துக்கொண்டோம், அதற்கென்று ஒரு போராட்டம் நடத்திய பிறகுதான் நாங்கள் இதைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டோம் என்று கூறுவதற்கு இடமில்லை. விலைவாசியைப்பற்றி எப்பொழுதும், தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். நான் முன்பு கூறியது போல, உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசி, அல்லது மற்ற பண்டங்களின் விலைவாசி உயர்வதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. பற்றாக்குறை ஒரு காரணம். நடுவிலை இருப்பவர்கள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும், மக்களைச் சுரண்ட வேண்டும் என்று எண்ணுவது மற்றொரு காரணம். திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவது இன்னொரு காரணம். திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதினால், வாங்கும் சக்தி பெருகி வருகிறது. அது மற்றொரு முக்கிய காரணம். அப்படி பல காரணங்கள் உண்டு. நான் முன்பு கூறியதுபோல, முன்பு திட்டக் குழு ஒரு நிபுணர்கள் குழு அமைத்தார்கள். அவர்கள் பல நாட்கள் இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து, சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டு மேலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதும் இப்பொழுது கவனத்தில் இருக்கிறது.

இந்த மாநில ஆட்சியைப் பொறுத்த மட்டில், இந்த விலைவாசி அக்கிரமமாக உயர்கிறதா, அப்படி உயர்கிறது என்றால், அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது, மொத்த விலை எப்படி இருக்கிறது, சில்லரை விலை எப்படி இருக்கிறது, எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது, அதிக வித்தியாசம் இருந்தால், அதை ஆராய்ந்து அதைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது என்பது தொடர்ந்து இந்த மாநில ஆட்சியின் கவனத்தில் இருந்து வருகிறது. சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா என்ற இலாகா இருக்கிறது. ஒரு போர்டு மெம்பர் சிவில் சப்ளைஸ் கமிஷனராக பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார். அந்த சிவில் ஸப்ளைஸ் இலாகாவில் 'விஜிலன்ஸ் ஸெல்' ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் இதைப் பற்றி தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [24th January 1964]

சில சமயங்களில் சம்பந்தம் இல்லாமல் விலையை உயர்த்துகிறார்கள். முன்பு நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டபொழுது, கறிகாய்களின் விலை அதிகமாக உயர்ந்து போய்விட்டது. அப்பொழுது சென்னை நகரத்திலுள்ள மொத்த வியாபாரிகளை எல்லாம் அழைத்து, அவர்களோடு கலந்து பேசி, 'ஏன் இப்படி விலை உயர்கிறது' என்று கேட்டோம்.. அதற்கு அவர்கள் 'நாங்கள் காரணம் அல்ல, சில்லரை வியாபாரிகள் அவ்வாறு உயர்ந்த விலைக்கு விற்கின்றார்கள், அல்லது வேறு காரணங்கள், கறிகாய்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கப்புறம், 'இவ்வளவுதான் லாபம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், அதற்கு மேல் நீங்கள் விலை வைத்து விற்கக்கூடாது' என்றும், சில்லரை கடைகளில் விலைவாசி போட்டு போடவேண்டும் என்றெல்லாம் சில கட்டுதிட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதைக் கூடியவரையிலே ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அம்மாதிரி விலை அதிகமாவது அப்பொழுது தவிர்க்கப்பட்டது. இப்பொழுதுகூட கொஞ்ச நாட்களாக மறுபடியும் கறிகாய் விலை உயர்வதுபோல் இருக்கிறது, அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. இதிலே இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

அதேமாதிரிதான் திடீரென்று மருந்தின் விலை ஒரு முறை உயர்ந்தது. அப்பொழுதே இதையெல்லாம் நேரிடையாக கண்டி. ரோலில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். கண்டி.ரோலில் எடுத்துக் கொண்டு நல்ல முறையிலே நடத்துவது சுலபம் அல்ல. எல்லா வற்றையும் கண்டி.ரோலில் எடுத்துக் கொள்வதில் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, தொல்லைகள் ஏற்படலாம். கூடியவரையில் கண்டி.ரோலுக்கு இடமில்லாமல், எவ்வாறு நிலைமையை சமாளிப்பது என்ற வகையிலே இப்பொழுது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. மருந்து மொத்த வியாபாரிகளை ஒரு முறை அழைத்து அவர்களோடு கலந்து பேசிணைம். அவர்கள் 'எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. நாங்கள் குறிப்பிட்ட விலைக்குக் கொடுக்கிறோம், சில்லரை வியாபாரிகள் அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள், அவர்களிடம் நாங்கள் போய் நீங்கள் குறைந்த விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்று சொன்னால், எங்கள் பொருள்கள் விற்காமல் போய்விடலாம், நாங்கள் கண்டிப்பாக இருப்பதற்கு இல்லை' என்று சொன்னார்கள். பிறகு அவர்களுக்கு எல்லாம் சிவில் சப்ளை இலாகா லைசென்ஸ் கொடுப்பது, மொத்த விலைக்கு மேல் இவ்வளவுதான் அதிகமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்வது என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அப்படி விலை ஏறாமல் ஓரளவு குறைந்தது. அதுவும் முக்கியமாக 'லாப்ட் புட்' என்று சொல்லக்கூடிய ஹார்லிக்ஸ் போன்றவைகளின் விலை ரொம்ப அதிகமாயிற்று. அத்தகைய உணவுப் பொருள்கள் நமது நாட்டில் உற்பத்தி இல்லை. இப்பொழுது அம்மாதிரி உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. அப்பொழுது உற்பத்தி இல்லை. இம்மாதிரி ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்யப்பட்டு, ஓரளவுக்கு விலைவாசி உயர்வு தவிர்க்கப்பட்டது. இதை

24th January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யெல்லாம் திருஷ்டாந்தத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவும் இம்மாதிரி விஷயங்களில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

விறகு விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், இதற்காக நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, நம்முடைய வனங்களிலிருந்து விறகு பெற்று அதை நாம் மக்களுக்கு விற்பது என்ற ஏற்பாட்டில் இப்பொழுது சில விறகு டெப்போக்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், எனக்கு ஒன்று புரியவில்லை. இந்த டெப்போக்களில் நியாய விலையில் விறகு விற்குமாம், அதிகமாக அங்கே விறகு விற்கப்படுவதில்லை, அதிகமாக மக்கள் இங்கே வாங்குவதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். மேலும் இப்பொழுது அந்த நிலை ஏன் என்பதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இது பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நடுவிலே இருப்பவர்கள் அதிக லாபத்தைச் சம்பாதிக்கிற ஒரு தன்மை இருக்கிறது. அதை அடியோடு தவிர்க்க வேண்டும். அதை எப்படித் தவிர்ப்பது, வேறு சிக்கல் இல்லாமல், மற்றவர்களுக்கு தொல்லை கொடுக்காமல், முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு தொல்லை கொடுக்காமல், வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு தொல்லை கொடுக்காமல் எப்படித் தவிர்ப்பது என்பதிலே அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

விலை ஓரளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது. 1930-ம் ஆண்டிலிருந்து பார்க்கிறோம். நானூறு, ஐந்தாறுக்கு வருகிறது புள்ளி. 1939-ம் ஆண்டில் இருந்ததற்கு இப்பொழுது ஏறித்தான் இருக்கும். 1939-ம் ஆண்டில் இருந்த விலை மறுபடியும் வரும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. இப்பொழுதுகூட 1939-ம் ஆண்டு அடிப்படையில் புள்ளிவிவரம் சேகரிப்பதைவிட, 1961, அல்லது 1960-ம் ஆண்டை வைத்து, அதை 'பேஸிஸ்'-ஆக வைத்துப் புள்ளி விவரம் சேகரிக்கலாம் என்றும் இப்பொழுது யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இண்டெக்ஸ் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியிலும் இண்டெக்ஸ் தயாரிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அகில இந்திய இண்டெக்ஸை பேஸிஸ்-ஆக வைத்து, நாம் மேற்கொண்டு அதை அமுலாக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். அகில இந்திய அதிகாரிகளிடம் நாம் இதைப்பற்றி பேசவேண்டும் என்று சொன்னோம். அகில இந்திய அதிகாரிகள்கூட இங்கே வருவதாக இருக்கிறார்கள். சமீபத்திலே லேபர் அட்வைசரி கமிட்டிக் கூட்டத்திலே இது விவாதிக்கப்பட்டது என்பது இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்க கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும். அதை மேலும் பரிசீலனை செய்வதற்கு சம்பந்தப்பட்ட இலாகா புள்ளி விவரங்கள் சேகரித்துக் கொடுக்கும். பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கட்டும். புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறோம். அதற்கு மேலே கலந்து

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [24th January 1964]

பேசி தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் “விநித் இண்டெக்ஸ்” தயார் செய்வதிலே கவனம் செலுத்தலாம் என்று அப்போது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும். அவர்கள் கூறியபடி, ஒரு மாநிலம் மட்டும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடியது என்பதல்ல. அகில இந்திய ரீதியிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நாம் ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கிறோம், மற்றவர்கள் எடுக்கவில்லை என்றால், பிரயோசனமில்லை. இப்பொழுது துவரம் பருப்பு இருக்கிறது. பாஞ்சாலத்திலிருந்தும், மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் வரவேண்டும். அப்படி வருவது தடைப்பட்டால் விலை ஏறுகிறது. அதிக விலைக்கு விற்பதையும் நாம் தவிர்ப்பதற்கு இல்லை. அரிசியை எடுத்துக் கொண்டால் அகில இந்திய ரீதியிலே கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் அளித்த புள்ளி விவரங்களையும் அவர்களுடைய கவலையைப் பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். திட்டக் குழு இதிலே மிகுந்த கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். திட்டக் குழுவில் பல பொருளாதார நிபுணர்களும் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். முன்பே தேசிய டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலின் சார்பாக குழு அமைத்து நிபுணர்களை வைத்தி. பல நாட்கள் ஆராய்ந்து என்னென்ன பாக்கடர்கள் இம்மாதிரி விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணமாய் இருக்கின்றன, எப்படி சமாளிப்பது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இது தொடர்ந்து திட்டக் குழுவின் கவனத்திலே இருந்து வருகிறது. மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொண்டு மேலும் என்ன தகவல்களைப் பெற முடியும், மேலும் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும் என்பதிலே திட்டக் குழு கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் தனியாகக் கமிட்டி அமைப்பதிலே—அது நிபுணர்கள் கமிட்டியாக இருந்தாலும் சரி, சர்வ கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட கமிட்டியாக இருந்தாலும், சரி, அல்லது இருதரப்பாரை சேர்த்து அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியானாலும் சரி—அவ்வாறு கமிட்டி அமைப்பதினால் பலன் இல்லை என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தின்படி பதுக்கல், கலப்படம் இவற்றை எல்லாம் சேர்த்துப் பார்ப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி என்றால், அதற்கு வேண்டிய நிபுணர்கள், இதற்கு வேண்டிய நிபுணர்கள், இன்னும் அதற்கு வேண்டிய கட்சிப் பிரதிநிதிகள், இதற்கு வேண்டிய கட்சிப் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் வேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்திலே மூன்று விஷயங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. பதுக்கல், கலப்படம், விலைவாசி ஏற்றம், இவை எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்து கமிட்டி போடவேண்டும். விலை வாசியைப் பொறுத்த வரையில் அகில இந்திய ரீதியிலே கவனம் செலுத்துவதுதான் சரி என்று கூறினேன். கலப்படத்தைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் தொடர்ந்து

24th January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. கடுமையான தண்டனை விதிக்கிறோம். அதைப் பற்றி புகார்கள் வருகின்றன. மருந்து வியாபாரிகள் தொடர்ந்து புகார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “அதற்கு நாங்கள் காரணம் இல்லை, வாங்கின இடத்திலே அப்படி இருக்கிறது, எங்களுக்குத் தெரியாது” என்கிறார்கள். வாங்குவது கலப்படமாக இருந்தால் எங்களை பிராசிசுபூட் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. சில பிராசிசுபூஷன்களை நிறுத்துவதற்கில்லை என்று கூட அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக மருந்து விஷயத்திலே கலப்படம் என்பது கொடுமையானது. அதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட தலைமை அதிகாரி கூறுவதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு பிராசிசுபூஷன் செய்கிறது. பிராசிசுபூஷனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், தாங்கள் காரணமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பல இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வருகின்றன. இந்தக் கலப்படத் தடைச் சட்டம் கடுமையாக இருக்கிறது. நாங்கள் நிரபராதிகள் என்று கூறுகிறார்கள். இருந்தாலும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறோம். உணவுப் பண்டங்களிலே, அதிலும் அரிசியிலே சுண்ணாம்பு கலப்பது கொடுமையான செய்கை. அப்படிச் செய்கிறவர்கள் மீது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதுதான். இந்த சமயத்தில் நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளிடம் யாராவது புகார் சொன்னால் நகைச் சுவை என்று சொன்னால் கூட, சமாதானம் சொல்லும்பொழுது ஐக்கிரதையாகப் பேச வேண்டும். அலட்சியத்தோடு சொல்வது தவறு. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள்—பெரிய அதிகாரிகளாய் இருந்தாலும் சரி, சின்ன அதிகாரிகளாய் இருந்தாலும் சரி—அம்மாதிரி கருத்துக்கு இடமில்லாத முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்த சமயத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

பதுக்கல் என்கே இருந்தாலும், அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறது. மொத்த நிலைக்கும், சில்லரை நிலைக்கும் அதிகமான மார்க்ஸின் இல்லாத வகையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, கனம் அங்கத்தினர்கள் யாராயினும் சரி, எந்தக் கட்சியின் ராயினும் சரி, குறிப்பிட்ட யோசனைகளை, கருத்துக்களைச் சொன்னால், அவற்றை அரசாங்கம் எப்பொழுதும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளத் தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே உபரியாக அரிசி உற்பத்தி செய்தால் கூட அகில இந்தியாவிலே பற்றாக்குறை இருப்பதினாலே பாதிக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை. இந்தப் பொருளையேக் கிரப்புகற்க நடவடிக்கை மாநிலக்கின் நிலைமையை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [24th January 1964]

வைத்துக்கொண்டு அணுகினால் சரியாகாது. அகில இந்திய ரீதியில் கவனிக்கவேண்டும். அது அவ்வாறு கவனிக்கப் பட்டுத்தான் வருகிறது. ஆகவே, இதற்கென்று தனியாக ஒரு கமிட்டி போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவசியம் இருந்தால், ஒரு கமிட்டியை அமைப்பதற்கு நாங்கள் தயங்க மாட்டோம். மூன்று இந்த மாநிலத்திலே ஒரு ஆலோசனைக் குழு இருந்தது. மூன்று அல்லது நான்கு கூட்டங்கள் நடந்தன. ஆனால் உருப்படியாக அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் எந்த நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. இப்பொழுது ஸ்டேட் டிரேடிங் செய்வதன் மூலம் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னாலும், அதாவது உணவுப் பண்டங்கள், விவசாயப் பண்டங்கள், மற்றும் மக்களுக்கு வேண்டிய பண்டங்கள் எல்லாவற்றையுமே அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னாலும், அதிலும் சிக்கல் இருக்கிறது. அரிசி மில்களை நேராக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை, அந்த வியாபாரத்தை நேராக நடக்கக் கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்தக் கோணத்தில் கவனிக்க வேண்டும். அரிசி மில்களை நாம் எடுத்து நடத்துவது என்பது அல்ல. அதை கனம் அங்கத்தினர் நன்கு விளக்கினார். அரிசி மில்களை எடுப்பது பிரச்சனையல்ல. அதன் மூலம் வியாபாரம் நடக்கிறதே, அதை எவ்வாறு கண்காணித்து, அநியாயமான லாபத்தை ஒரு சாரார் அடைவதினாலே, விலை ஏறிவிட்டால் அதனால் விவசாயிகளுக்கும் பயனில்லாமல், வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் பயனில்லாமல் போகிற நிலைமையை அகற்றுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துக் கொண்டு வருகிறது. எல்லாவற்றையும் ஸ்டேட் டிரேடிங் மூலமாக எடுத்துக்கொள்வது என்றால், பிறர் பாதிக்கப்படுவார்களே என்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பது அல்ல. வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் பொதுப்பணி செய்கிறவர்கள் தான். ஆனால் அவர்கள் நியாயமாக நடக்கவேண்டும். அதிக லாபத்தை எதிர் பார்க்கக்கூடாது. வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுையோ, அல்லது விவசாயிகளையோ சுரண்டக் கூடாது. வியாபாரிகளுக்கும் சமுதாயத்திலே ஒரு இடம் உண்டு. அவர்கள் ஒரு சிறந்த சேவையை செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மீது வெறுப்பும் இல்லை, பற்றும் இல்லை. எப்படியும் அவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது. அதனால்தான் ஸ்டேட் டிரேடிங்கை ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று சொல்லுவதும் தவறு. ஸ்டேட் டிரேடிங்கை பூராவாக எடுத்துக்கொண்டால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். இதே விவசாயிகளை அது பாதிக்கும். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனை சுலபமாக தீர்வு காணக்கூடியது அல்ல என்று நான் கூறினேன். ஆனால் சுலபமாக தீர்வு காணக்கூடியதாக இல்லை.

24th January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்பதற்காகத்தான் ஒரு குழு வேண்டும் என்று கேட்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மாநில ரீதியில் ஒரு குழு அமைப்பது சரியல்ல. பின்னால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று ஏமாற்றம், வெறுப்பு, புகார் ஏற்படலாம். அதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுதே அகில இந்திய ரீதியில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. நிபுணர்கள் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். இதை பூராவாக மத்திய சர்க்காருக்கு விட்டு விடாமல் இந்த அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தும், என்று சொல்லி, கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுக்குள்ள பொறுப்போடு பதில் கூறினார்கள் என்று வேண்டுமானால் நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் பிரச்சனைக்கு பரிகாரம் கூற தவறி விட்டார்கள். நமது நோக்கத்தை எப்படி அடையவேண்டும் என்பதில் லாதமில்லை. ஆனால் அரசாங்க விற்பனை பரிகாரம் ஆகாது என்றால், ஸ்டேட் டிரேடிங் நடத்துவது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு முரண் என்று கருதவில்லை. அதற்கு ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது. உதாரணமாக சென்னை நகரத்திலே பால் விநியோகம் நடக்கிறது. மாதவரம் பால் பண்ணை நடக்கிறது. அனேகமாக அது ஸ்டேட் டிரேடிங் போலத்தான். ஏகபோகமாக அரசாங்கத்தின் கையில் வரும். மாதவரம் காலனியில் . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதிலே கம்பளிட் ஸ்டேட் டிரேடிங் இல்லை. நாம் உற்பத்தி செய்யும் அளவுக்கு விநியோகிக்கிறோம். மற்ற பால்காரர்களும் தங்களால் முடிந்த அளவு விற்கிறார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கொஞ்சம் பொறுத்திருந்தால் விளக்கியிருப்பேன். இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்கு ஏகபோகமாக இருக்கவில்லை என்றாலும், படிப்படியாக சென்னை நகரத்தின் பால் விநியோகம் அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது தான் நோக்கம். அதை மறுக்க முடியாது. அதை எப்படி அடையப் போகிறோம். ஸ்டேட் டிரேடிங் பண்ணுவதில் அமைச்சருக்கு உண்டாக்கியுள்ள ஐயத்தைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பால் பண்ணை மூலம் ஸ்டேட் டிரேடிங் பண்ணுவதில் மாடு வைத்துக்கொண்டு பால் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு அது நன்மையாகுமேதலா? பால் பாட்டில் சரியாக கார்க் செய்யப்படவில்லை, பாட்டிலில் ஈ இருந்தது போன்ற புகார்கள் இருக்கலாம், அது ஊழியர்கள் சரிவர கவனிக்காததால் ஏற்படக் கூடிய குறைபாடுகள். ஆனாலும் சர்க்கார் எடுத்து விநியோகிக்கும் போது நிச்சயமாக உபயோகிக்கிறவர்களுக்கு நல்ல பால் கிடைக்க வழி இருக்கிறது. தவறுகள் ஏற்பட்டால் அதைத் திருத்த வேண்டியதுதான். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள். இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும் கொஞ்சம்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[24th January 1964]

ஓய்வு இருக்கும் பொழுது இதை கனம் முதலமைச்சரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாதவரம் பால் பண்ணை யிலிருந்து பால் விநியோகம் செய்வது போலவே அரிசி, முதலிய அத்தியாவசிய பண்டங்களை சர்க்காரே விநியோகிப் பது நலமாக இருக்காதா என்று சிந்திக்க வேண்டும். இப் பொழுது வேலைத் தொந்தரவில் முடியாவிட்டாலும் பின்னால் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: வேலைத் தொந்தரவுகள் ஒன்றும் இல்லை. விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்பதும், விஸ்தரிக்கும் யோசனையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் தொடர்ந்து இருக் கிறது. அது எவ்வளவு தூரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் எண்ணத்தில் இருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஆரம்பித்தால் தானே விஸ்தரிக்க முடியும். ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ரைஸ் மில்களை எடுக்கும் யோசனையை ஒத் திப்போட்டாலும் பரவாயில்லை. அவர்கள் கூலிக்கு அரைத்துக் கொண்டு போகட்டும். இது விஷயமாக என் கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டினார்கள். அதற்கு நன்றி.

இன்னொரு விஷயம். ரஷ்யாவிலே கூட பூராவும் ஸ்டேட் டிரேடிங் என்று இல்லை. உலகத்திலேயே இன்றைக்கு அதிக மாக பொது உடமை இருக்கும் நாடு ரஷ்யா. அங்கே தனி மார் துறை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் கூட தானியங்களை உற்பத்தி செய்து பொது மார்க்கெட்டில் விற்கலாம். பெரும் பண்ணைகள்தான் அரசாங்கத்திற்கு விற்க வேண்டும். விவசாயிகள் தங்கள் உற்பத்தி பூராவையும் சர்க்காருக்கு விற்க வேண்டும் என்பது அல்ல. அதே மாதிரி மொத்த வியாபாரம் படிப்படியாக நீண்ட கால பரிகாரமாக ஏற்படலாம். அந்த கொள்கையை சர்க்கார் ஆட்சேபிக்க வில்லை. அரசாங்க வியாபாரம் என்பதைக் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் இருந்து புரிந்து கொள்கிறேன். ஆனால் நிபுணர் கமிட்டியைப் பற்றித்தான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சேபனை கூறு கிறார்கள். அது அகில இந்திய பிரச்சனை, திட்ட கமிஷனில் நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள், இந்தியா பூராவுக்கும் அவர்கள் ஆராய்கிறார்கள், என்று கூறினார்கள். திட்ட கமிஷன் 12 வருஷமாக எவ்வளவோ திட்டங்களை போட்டிருந்தும் நாம் இன் னைக்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறோம். விலைவாசி அதிகரித் துக் கொண்டே இருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த முடிவ தில்லை. “டி ரென்ட் பர்ஸிஸ்ட்” பண்ணுகிறது என்று சொல் லுகிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் தங்களுடைய சக்தி இல்லாத நிலையை சர்க்காரிடம், மக்களிடம் சொல்லி விட்டார்கள். திட்ட கமிஷன் வைத்தியர் போல்தான். நோய் இருக் கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சிகிச்சை என்ன என்றும் சொல்கிறார்கள். சிகிச்சை செய்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்

24th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பில் இருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் கூறுகிற வகையில் நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதில் முதல் பொறுப்பு மத்திய சர்க்காருக்கு என்றாலும் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இரண்டாவது பொறுப்பு இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் யோசனைகள் கீழே இருந்து போக வேண்டும். ராஜ்யங்களிலே மாவட்டங்களிலே என்ன நிலை என்று அறிய வேண்டும். எங்கே கலப்படம் ஏற்படுகிறது, அதைத் தடுக்க தக்க யோசனைகள் என்ன என்று ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குக் கூறலாம். ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது அது இந்தியா பூராவுக்கும் பொருந்தும் வகையில் எடுக்கலாம். நான் கூறியிருப்பது என்னுடைய கட்சிக்கு பிரதிநிதி வேண்டும் என்று அல்ல. சட்ட சபை அங்கத்தினர்களில் கூட நிபுணர்கள் இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளலாம். நான் கூறியிருப்பது எல்லாம் நிபுணர்களும், அதிகாரிகளும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியைப்போட்டு பரிசீலனை செய்து விவரங்களை தயாரிக்க வேண்டும். அப்படி தயாரித்து வைத்துக் கொண்டால் இந்த சபையில் விவாதிக்க, மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவிக்க, திட்ட கமிஷனுக்கு தெரிவிக்க உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இந்த கமிட்டியை அமைக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சேபணை செய்தது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த தீர்மானத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER: I thought that, after the long speech, the hon. Member is going to withdraw his Resolution.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நான் “விட்டா” பண்ணுவதால் பரிகாரம் ஏற்படப்போவதில்லை.

MR. SPEAKER: The question is—

‘This House resolves to recommend to the Government that a committee of enquiry be appointed for enquiry and report on the measures to be taken by the Government to secure reduction of prices of essential articles of life to prevent hoarding, speculation and black-marketing and to arrest the growing menace of adulteration.’

By a voice vote, the Hon. Speaker declared that the Resolution was carried.

SRI M. KALYANASUNDARAM: So, my Resolution is carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I suggest that the Chair can put the Resolution again to the vote of the House.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, if the Hon. the Leader of the House challenges it, let there be a division.

MR. SPEAKER: I will put it again to the vote of the House

APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO REPORT ON THE
REDUCTION OF PRICE AND PREVENTION OF BLACK MARKETING
AND ADULTERATION IN ESSENTIAL ARTICLES

[24th January 1964]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, we shall take a poll on

MR. SPEAKER : If it comes to that, a poll will be taken. Now I will put it again to the vote of the House.

The question is—

‘This House resolves to recommend to the Government that a committee of enquiry be appointed for enquiry and report on the measures to be taken by the Government to secure reduction of prices of essential articles of life to prevent hoarding, speculation and black-marketing and to arrest the growing menace of adulteration’.

The Resolution was put and lost.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I do not want to challenge the ruling of the Chair. It is only the Hon. the Leader of the House who has first challenged it.

(2) AMENDMENT OF THE MADRAS PAYMENT OF SALARIES AND
REMOVAL OF DISQUALIFICATIONS ACT, 1951.

SRI A. RAGHAVA REDDI : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘This House recommends to the Government to amend the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951 (Madras Act XX of 1951) raising the salary of the Members of the Legislature from Rs. 150 to Rs. 250 per mensem.’

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Resolution moved—

‘This House recommends to the Government to amend the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951 (Madras Act XX of 1951) raising the salary of the Members of the Legislature from Rs. 150 to Rs. 250 per mensem.’

* **திரு. அ. ராகவ ரெட்டி :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்து நான் இந்த மன்றத்தின் கனம் அங்கத்தினர்கள் பலபேர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிந்து கொண்டு நான் இந்த தீர்மானத்தை பிரேரணை செய்தேன். ஆனால், ...

MR. SPEAKER : The hon. Member need not get discouraged. Let him put his case and it is for the House to decide.

திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : அதிகமான பேர்கள் இது வேண்டும் என்று மனத்திலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் இவ்வளவு தைரியமாகக் கொண்டுவர